

23 APRILIE

**CANONUL
SF. MARE
MUCENIC
GHEORGHE,
PURTĂTORUL
DE BIRUINȚĂ**

**CODICE
SF. PAVEL-ATHOS**

ΚΑΝΩΝ

Προεόρτιος εις τὸν ἅγιον Μεγαλομάρτυρα

ΓΕΩΡΓΙΟΝ

(Ἐξ ἀρχαίου χειρογράφου τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου ἐν ἁγίῳ Ὄρει)

Ὄδη α'.

Ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης

Κύματι θαλάσσης, ὃ κρύφας τὸ πάλαι, Θεὸς τὸν τύραννον, ὃ αὐτὸς σήμερον, τὸν νέον τύραννον φέρει, Γεωργίῳ ὑποχείριον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντι ἐνδάξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, ἑόρτιον ὕμνον, καὶ ἐβουλόμενον, ἁσματσούνθητον, καὶ ἐγκωμίων τε πλήρων, Γεωργίῳ τῷ σφ' μάρτυρι, νῦν καὶ προεόρτιον, ἀξίωσον τοῦ πλέξεσθαι.

Ανω σου τὸ πνεῦμα, καὶ κάτω τὸ βλέμμα, πρὸς τὸν παράφρονα, πλάνην ἀπήλεγξας, τὴν πονηρὰν τῶν εἰδώλων, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἐκήρυξας, ὑπὲρ οὗ καὶ ἔφερες, θελῶν τὰς τρώσεις ἅγιε.

Θεοτοκίον

Ινα σου τὴν δόξαν, τοῖς πᾶσι γνωρίση Χριστὸς ἦν δέδοται, σοὶ τῷ θεόφρονι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς τούτου, ἀνυμφεύτου Θεομήτορος, ἡ παρεῖσα γέγονε, μαρτυρικῆ σου κοίμησις.

Ὄδη γ'.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων

Σὲ τὸν ἐπὶ τυράννου, τῷ θήματι παραστάντα ἀφόβως, τὰ πλήθη κατιδόντα, τῶν εὐσεβῶν τιτρωσκόμενον, θάμβει πολλῷ συνέχαιρον, μάρτυς Γεώργιε, τῇ πολλῇ σου γενναιότητι.

Σύμβολον τῆς σῆς δόξης, προσέδειξας, τὴν τοῦ δράκοντος θραυσίν, γὺν δὲ τὰ περὶ ταύτης, ἢ τῶν βασάνων ἐπίτασις, τὰ πάντα ἐβεβαίωσε, μάρτυς Γεώργιε, καὶ σοὶ φέρει τὰ θαυμάσια.

Ηπλωσας τὰς παλάμας, Γεώργιε, καὶ τὸ σῶμά σου ὄλον, ἐν τῷ τροχῷ καὶ ἔτλεις, τῶν βασάνων τὴν κάκωσιν, καὶ πρὸς Θεὸν ἀνέκραξες· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλόληθροπε.

Θεοτοκίον

Μνήματι καὶ σαρῶ σου, Γεώργιε, οἱ ἐν Λύδῃ καυχῶνται, ἡμεῖς δὲ οἱ ἐν Ἀθῶν, τῇ προστασίᾳ σου ἅπαντες, ἦν ἐξ αὐτῆς παρέλαβες, τῆς Θεομήτορος, κατ' ἐξαίρετον καυχώμεθα.

Ὄδη δ'.

Τὴν ἐν σταυρῷ σου

Τὴν ἐν σταυρῷ σου θέλαν κένωσιν, μελετῶν Ἰησοῦ, ὃ μάρτυς σου ἐβόα, σὺ ἰσχυρόν με ἐδειξας, λίαν κατ' ἐχθρῶν, ἐν τῷ φέρειν βασάνων, πολλῶν τὴν κάκωσιν.

Εξέδομην πρόην καθηγίασεν, ἡμερῶν ὃ Χριστός, ὡς βροτὸς ἀναλύσας, σὺ δὲ αὐτὸν ἐδόξασας, ἤδη τῶν ἐπτὰ, σοῦ βασάνων τῷ εἶδει, μάρτυς Γεώργιε.

Ρωμαλαιότητι τοῦ κρείττονος, Ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα, ἀμφοτέρω ἐσκεύασας, ἕνα τοῦ φρονεῖν, καὶ ἐχθροῖς μὴ ἠττάσθαι, Θεῷ δὲ πείθεσθαι.

Θεοτοκίον

Ο Ἄδης μάκαρ οὐ κατίσχυσε κατὰ σοῦ ἀντιπεῖν, Γεώργιε ἰδὼν σε,

κατάστικτον τοῖς μώλωφι, τοῖς μαρτυρικοῖς, καὶ υἶν κατὰ θέσιν τῆς Θεομήτορος.

ᾠδὴ ε΄.

Θεοφανείας σου Χριστέ

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, ὁ μεγαλόφρων κατιδὼν Γεώργιος, ἔσπευσε σαφῶς μιμηθῆναί σου, τὰ τοῦ πάθους καὶ τῆς ταφῆς, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, διὰ μαρτυρίου, εἶθ' οὕτως ἐπαπολαύσει τῆς ἐφέσεως.

Νεοποιεῖ τῶν γηγενῶν, τὰς καρδίας ἢ ἀγία σου μνήμη, ἀθλητὰ Γεώργιε κηρύττουσα, τὰ φρικτὰ σου πάντα μαρτύρια, ἃ ὑπέστης ὀλη ψυχῇ, ὑπὲρ Χριστοῦ. θαυμαστωθεὶς ὑπὲρ πάντας, τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ αὐτοῦ τοὺς μάρτυρας

Διὰ θανάτου τῆς ζωῆς, διὰ βασάνων τῆς χαρᾶς ἠξιώθης, ἀφθαρσίας γὰρ τὸ στέφος εἴληφας, καὶ ἀθανασίας τὴν μέθεξιν, τὸ δὲ οὖς σου τὰς ἐκφοδῆσεις οὐκ εἰσήκουσεν, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου τοῦ Ἄδου, ἀγιασθεῖσα μάρτυς ἐνδοξε.

Θεοτοκίον

Ε'κ τῆς ἐφᾶς προσλθὼν, εἰς τὰ ἐσπέρια ἐν οἷς ἀθλοφόρε, μαρτυρίου ὑποστάς τὰ πάνθεινα, ἐκαρτομήθης Γεώργιε, καὶ ἐστέφθης χειρὶ Θεοῦ, καὶ δόξης ἠξίωσαι, καὶ ἐθαυμαστώθης εἰκότως, ἐκ τῆς ἐνδόξου θεομήτορος.

ᾠδὴ ς΄.

Συνεσχέθη

Συνεσχέθης, ἀλλ' οὐ κατεσχέθης, λάκκῳ ὀληθεὶς πυροειδῆ, οὐ γὰρ τὴν χάριν εὔρες, ἐκ τοῦ παθόντος καὶ ταφῆς δοθέντος, τροπαιοφόρε θαυμαστὲ Γεώργιε, μεταδίδως δὲ αὐτὴν σοῖς δούλοις, φυλασσομένοις τὰ εὐθετα πρὸς

Θεόν, καὶ τοῖς σὲ τιμῶσι τὰ θεόφρονα.

Α'νηρέθης, ἀλλ' οὐκ ἐπτοήθης, τὴν πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ· εἰ γὰρ καὶ λέλυται σου, τὸ φθαρτὸν σου σῶμα ἐν τῷ πάσχειν, ἀλλὰ καὶ οὕτω ἀφθαρτον διέμεινεν, ἀγιότητος ὡσπερ δοχείον, καὶ θαυμαστοῦται νῦν, ὡς καὶ πρὸ καὶ μετὰ ταῦτα, ἀθλητὰ Χριστοῦ Γεώργιε.

Βροτοκτόνοι, καὶ ἀγιοκτόνοι, εἰσὶν οἱ πλάνης λατρευταί, εἰ γὰρ καὶ ἐπειράσθη, τῆς σαρκὸς σου ἢ φθαρτῆ οὐσία, ἀλλ' ἡ τεκοῦσα χάρις σοι διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου εἰς ἀφθαρσίαν μετεποιήσατο, ὁ ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατος, παμμακάριστε Γεώργιε.

Θεοτοκίον

Βασιλείεις, μετὰ Βασιλέως, τοῦ οὐρανοῦ ἀθλητὰ, οὐ γὰρ τμηθεὶς τῷ ξίφει, ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ θεότητος τρισμάκαρ ἐθαυμαστώθης ὑπεράνθρωπον ἢ δὲ πανάχραντος καὶ Θεοῦ Μήτηρ, σὲ ἐξελέξατο ἄμεσον πρὸς αὐτὸν πρέσβυν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν Ἄθῳ σε Γεώργιε.

ᾠδὴ ζ΄.

Ἄφραστον θαῦμα

Πῶς ἐν καμίνῳ, διέσωσας τῆς ἀσθέστου, σοῦ τὸν ἀθλητὴν, καὶ νῦν τὸν αὐτόν, θαυμαστὸν ἀνέδειξας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται πλάνη, τοῦ Γεωργίου ἀθλήσαντος, καὶ συγκαίρει, ὁ πιστὸς λαός, μεθ' οὗ καὶ ἡμεῖς νῦν προέορτάζομεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτοῦ ἀναβοῶντες· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἴλιος ὄλος, ἀποτμηθείσης τῆς κάρας σου, ἀνεδείχθης, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ πρέσβυς κοινός, καὶ προστάτης φάνηθι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μία υπάρχει, ἡ υπερένδοξος μνήμη σου, ἐν ταῖς μοναῖς σου καὶ ἐν τῷ παντί, κοινοῖς σου ναοῖς, ἀθλητὰ Γεώργιε, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ δὲ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ναὸν σεπτὸν σου, Περθενομήτορ δεδώρησαι, τῷ πιστῷ σου μάρτυρι καὶ νῦν, ἐν τούτῳ αὐτός, καὶ οὐ ἐν αὐτῷ χάριτας παρέχεται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Αὐτρωτὰ, δὲ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

Ἐκοτηθι φρίττων

Εκοτηθι νῦν ἑορταστά, δι' ἧς ἠξιώται, διωρεὰς παρὰ Θεοῦ, τροπαιοφόρος δὲ κλεινὸς Γεώργιος, ὃς ἐν ὑψίστοις οἰκεῖ, καὶ χαίρει Χριστοῦ τῆ παρουσίᾳ, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται μὲν σου ὁ ναὸς, ὃ ἐξεύγνωτο, ἡ ἀγία σου ψυχὴ, ἡ χάρις δὲ σου ἡ οὐράνιος, τροπαιοφόρε Χριστοῦ, ἀχώριστος τῷ σκήνει σου μένει, δι' οὗ Πατὴρ ὑμνεῖται, Υἱὸς δοξολογεῖται, καὶ Πνεῦμα προσκυνεῖται εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πέπαυται τόλμα ἀσεβῶν, σοῦ ἀριστεύσαντος, κατ' αὐτὴν ὡς ἀθλητὰ, νεκρὸν γὰρ καὶ ξηρὸν τὸ σκήνος σου, φοβίζει πᾶς τοῦ σκότους ἀρχάς, πληρούμενον Θεοῦ τῆ ἰσχύϊ. Ὅν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ω τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν, ὃν περ ἐτέλεσε, καὶ τελεῖ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ σὸς Παρθένε ἀθλητῆς Γεώργιος, καὶ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, οὗ Ἰάναγγε πρεσβείαις μοι δίδου, ἵνα τῷ ἐν ὑψίστοις, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄.

Μὴ ἐποδύρου μου

Μὴ ἐποδύρου μου κράζει, γῆ πατρῷα ὁ μάρτυς, ὅτι νεκρὸν με νῦν ὄρας, τὸν γνήσιον Υἱόν, ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ καθίσω ἐν δόξῃ, Χριστοῦ ἐκ δεξιῶν, ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρίναι, αὐτὸς τὰ σύμπαντα.

Επὶ τῇ πρώτῃ σου δόξῃ, ἡ πατρὶς ἀπεκρίθη, ὑπὲρ ἐκείνης ἐφημίσθη, φίλτατε υἱέ, νῦν δὲ σε ὄρωσα, νεκρὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, εἰ καὶ λύπη ὡς μήτηρ συνέχομαι δεινῶς, ἀλλὰ χαίρω ἰδοῦσά σε Χριστοῦ μάρτυρα.

Γῆ μοι καλύψει τὸ σῶμα, πρὸς αὐτὴν ἀπεκρίθη, ὅτε νεκρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ἠπλώθη ὁ αὐτός, ὁ θεόσοφος μάρτυς, Χριστοῦ Γεώργιος, ὅταν δὲ ἀνακάμψω, ἐκ τάφου πρὸς αὐτόν, τὴν ναὸν μου ἐνδόξως ὑπερδοξάσω σε.

Θεοτοκίον

Αγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ οἱ ὄρους τοῦ Ἄθω, οἱ μονασταὶ καὶ ἀσκηταί, καὶ γὰρ κατ' ἐξοχὴν, ὡς προστάτην μὲν ἔχομεν τὸν Γεώργιον, Βασιλίδεα δὲ μόνην, Παρθένον τὴν ἀγνήν, ἢ τὴν πάσαν ἐλπίδα, ἡμῶν τιθέμεθα.